

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1091-ҳадис

1091/2449 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لَا يَحْدِدُ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلِيَتَحَلَّهُ مِنْهُ الْيَوْمَ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخِذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِّلَ عَلَيْهِ». **Фарзидий**

1091.2449. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «**Ким бирорвнинг шаънига ёки бирор нарсасига зулм қилган бўлса, уни бугун - динор ҳам, дирҳам ҳам бўлмай қолишидан олдин - рози қилиб олсин. Агар солиҳ амали бўлса, ундан қилган зулми миқдорида олинади; яхшиликлари бўлмаса, ҳақ эгасининг ёмонликларидан олинисиб, бунга юклатилади».**

* Агар киши бирорвнинг шаънига тухмат, ифво ёки фийбат қилиш орқали футур етказса, ундан розилик сўраб қўйиши керак бўлади. Шунингдек, агар икки кишининг ўргасида гап-сўз ўтган бўлса, улар ҳам бир-бирларидан рози-ризолик сўрашлари лозим. Хусусан, бирорга моддий зиён етказган киши етказилган зарарни тўлаш билан унинг эгасини рози қилиши даркор. Аммо ана шундай розилик олаётган киши розилик ҳисобга ўтиши учун бўлиб ўтган ноҳақликнинг нима эканини, миқдорини, кўламини очик-ойдин айтиши шартми ёки шарт эмасми, деган саволга уламолар турлича жавоб берганлар: баъзилар шарт, деса, бошқалар шарт эмас, дейди. Шунинг учун ҳам муаллиф сарлавҳани савол билан якунлаган. Бироқ, келтирилган ҳадис иккинчи гуруҳнинг фикрини қувватлайди.

Манба: hadis.islom.uz

